

*
Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztője: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

—••••• Ipolyság, 1896. június 16. •••••

— június 14.

A nap szemképrázató pompáiban csúcsosodik ki ezredéves ünnepünk diadalmas jelentősége. E nap egy történelmi processzus záradéka, legnagyobb erkölcsi diadala egy hosszú életre szánt, egy mai napig rothadástól még meg nem támadott országnak.

Ragyogó szép nyáreleji nap süttött le az ünnepre, melyen a magyar hódolatát mutatta be a magyar királynak, s tanuságot tett régi dicsőségéről, s mai állami öntudatáról.

Százezrek nézték meg ezt a történetírás számára való percek, azt az álmországból való fényt, pazarlást, melyet a világon csak a mi minden pompa iránt nagy érzéket eláruló nemzetünk tud kifejteni, s a minőről idegen nemzetek fiainak fogalmuk nincs, s nem is lehet, ha minálunk nem láttak, mert otthon sehol sem láthattak az ünnepen feltárult magyar dicsőséghez foghatót.

Káprázatos színekkel világító, tollal meg nem közelíthető, ragyogó álomlátás volt, a mint az ezerkétszáz magyar küldött történelmi öltözetben vitte föl a magyar nemzet hódolatát a magyar király elé.

A mi kincs értékes ruhában, ékszerben, az azon az ezerkétszáz bogláros, aranyban, ezüstben ragyogó vitézen együtt volt, és hirdette ragyogva, hogy ezeréves nemzetünk büszkén, kevélyen, bátran megy elébe az új évezrednek.

A mi szín van a festő palettáján, az mind összekeverve, széjjelosztva volt a történelem minden szakából vett fegyverzeteken és öltözeteken.

Aba Sámuel korának vitézei, az Anzsúk lovagjai, Hunyadi Mátyás fekete serege, a Rákóczyak befönt haju kurucjai, az inzurrekciói vitézei, szóval ezerévesnek alakjai nehéz kösöntyűk, és drágaköves nyereg alatt roskadozó lovakon, drágakövek fényétől csillogó köntösökben, büszkén, dali-

ásan, tarka ruhás csatlósoktól körülveve.

A Hajduság köznemesei után az arany brokátos leventék, címeres heroldok; szekeres gazdák, páncélinges daliák, az 1806-iki polgárország; rókaprémes Zrinyik, párduckacagányok, panyókára vetett arany sujtásos köpenyek, a drágaköves gombokkal pompázó bekecsék, hóprémes süvegek, könnyű selyemkalpagok, puha kucsmák, kemény ércsisakok, kőcsagtollak, égszínkék spencerek és selyem atillák . . .

Modern keretben a mult hatalmas antikviuma, a multnak husból és vérből való ragyogó álomképe. Az ember folyvást káprázatokban álmodott láttára . . . A szemhatár beleveszett a nézésébe: vakított és világított egyszerre . . .

S a tündérmesébe való látvány betetőzéseül megszólaltak a Mátyás templom összes harangjai, előtörték a templom belsejéből az orgona mély, magasztos hangjai, és csatlakozott az apostoli király legszentebb jelvénye, a szent korona ehhez a mesés ünnephez . . .

Harangzugás és orgonaszó tülhangzott mindenben, megkapta a körülálló tengeráradatnyi közönség lelkét. És az nem érzett mást mint egy fölemelő érzést, egy végtelen mély hálaladatos érzést a gondviselés iránt, a mért kegyesen megendette, hogy magyaroknak születhetett . . . !

Zsidóságunk s az ezredév.

E című multkori vezérközleményünkre alábbi érdekes választ vettük, melyre, miután a legvégső percben érkezett a cikkirő jövő számunkban térhet csak vissza.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

A Honti Lapok mult heti (24.) számában „Zsidóságunk és az ezredév“ című cikkét a cikkirő ur az ipolysági zsidó hitközségnek méltóztatott ajánlani.

Nem szeretek a hírlapi polémia tereére lépni, ehhez különben, mint sok egyébhez, nem is értek. Két körülmény azonban egyenesen kötelességemmé teszi, hogy az érintett cikkekre sine ira et studio alábbi megjegyzéseimet tegyem:

Az egyik körülmény az, hogy hitronaim telette megtisztelő bizalmából, szeretett hitközségem elnöke vagyok, a másik pedig az, hogy az igen tisztelt cikkirő ur cikkében quo ad nos attinet

meglehető tájékozatlanságot árul el és a tényekkel homlokegyenest ellenkező tetteket állít fel. No de menjünk sorba.

Azt állítja mindjárt cikke elején a t. cikkirő ur, hogy „zsidóságunkban az ő — a zsidó — különválása tartja fenn azt a tudatot, hogy ő voltakképpen külön fajta, vagy mondjuk külön népközösség ebben a hazában. Legalább erre vall a ghetto-intézmény és az, hogy nyelvében, nevében nincs még kellőképpen magyarrá átfarmálódva.“ Hát kérem alázattal, biz ez tájékozatlanság. Mi zsidók a leghatározottabban tiltakozunk az ellen, hogy külön fajtának (ezt a „fajta“ szót némely körök nagy előszeretettel használják) vagy népközösségnek tartassunk. Bennünk ez a tudat nem tartja fenn magát, épp ennek ellenkezője áll. Minden ténykedésünk a legkiáltóbban ellene szól ezen feltevésnek. Bátran hivatkozhatom a magyar zsidóságnak valóban lélekemelő ünneplésére a millenium alkalmából, hivatkozhatom — hogy egyebet ne említsek — az országos Kossuth gyászra, a mikor a legkisebb falusi imaházban is elzokogtuk legnagyobb hazánkfia elhunytát. Nem mi tartjuk fenn ezt a tudatot, a mely ellen hazafiságunk és önértetünk teljes erejével tiltakozunk; de igenis fenntartják — fájdalom — azok, kik Lueger, a bécsi apostol, népboldogító tanait akár bevallva, akár leplezve követik. A Ghetto intézményt említi a cikkirő ur. Mily fájdalmas, mily megalázó érv! és mennyire nincs meg a logikai összefüggés ezen, hála a magyarok istenének, már a mult században megszűnt intézmény és azon épenséggel helyt nem álló tétel között, hogy a „zsidók különválása azt a tudatot tartja fenn, hogy ő — a zsidó — voltaképpen külön fajta, külön népközösség ebben a hazában.“

Azt tartja a t. cikkirő ur, hogy „nyelvében és nevében még nincsen kellőképpen átfarmálódva a magyar zsidó.“ Hogy mennyire tarthatlan ez a vád hazánk összes zsidóságára nézve, arra hivatottabbak mint szerény magam feleljenek és felelnék is ha kell. Legyen csak szabad a t. cikkirő ur figyelmét „Egyenlőség“ című, igen magas nivón álló, valóban hazafias telekezeti lapunkra felhívnom. A magam részéről csak annyiban bátorodom az érintett vádra reflektálni, a mennyiben saját szeretett hitközségemre vonatkozik. Jól tudja a t. cikkirő ur, hogy hitközségem adminisztrációja már évtizedek óta az egész vonalon tisztán magyar. Állítom, hogy nagy áldozatok árán fenntartott iskolánkban a magyar nemzeti és hazafias irányt teljes odaadás-

Lapunk jelen száma 6 oldal.

Alig hogy kopogtat a szíven, már be is nyílt.

Asszony asszonyról nem mond, csak rósszat.

„Boldog szerelem“ paradox mondás; a szerelem néhány tulboldog pillanatát kivéve, mindig szenvedés.

A szerelem istene nem az a meztelen gyermek. Csúpasznak, érzékinek teremtette a természet, de valami szemérmes tündér rádobta az ábrándos, ideális tisztelt palástját.

A nő aki lesüti a szemét keres valakit a lábánál.

Kicsoda volt bővebben felruházva a természet adományaival és tökéletességeivel, mint Ádám. És egy asszony megalázta.

Ki volt erősebb Samsonnál? Egy nő megfosztotta erejétől.

Ki volt erősebb Lóthnál? Egy asszony bűnre csábította.

Ki volt valóságosabb Dávidnál? Egy asszony elvonta kötelességeitől.

Ki volt bölsebb Salamonnál? Egy asszony megcsalta.

Azt hisszük, hogy kiábrándultunk ideálunkból, voltaképpen pedig megtakult a lelünk.

Az asszonyok az ölelés után mégis csak a síráshoz értenek legjobban.

HIRDETÉSEK.

Árverési hirdetmény.

Egy négy lóerejű gőz gép a hozzávaló szereléssel együtt eladatik nyilvános árverésen, **Barrátiban** (Ipolyság közelében) folyó június hó 15-én

Kovács Mihály
tulajdonosnál.

Kikiáltási ár 800 frt.

398. 1896. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró-ság 2728. 1896. számú végzése által Weisz Hermann javára Weisz Lípót ellen 530 frt tőke ennek 1896. évi március hó 10 napjától számítandó 6 % kamatai és eddigi öss.e-

sen 33 frt 86 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólag le foglalt 406 frt 83 kr-ra becsült butorneműek, eséplő gépek, és bolti árukból álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 3096. 1896. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Dacsó-Keszin leendő eszközzésére 1896-ik év június hó 19-ik napjának dél előtt 9 órája határidőül tűzetik ki és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok — ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Ipolyságon, 1896.-ik év május 23.

Baig Mór
kir. bir. végrehajtó.

1173 1896. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szelka Jánosné Simák Julia és társai végrehajtatóknak Biró István végrehajtást szenvedő elleni 40 frt, 46 frt 25 kr. 158 frt 88 kr. és 405 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén lévő Füzesgyarmat község területén fekvő a füzes-gyarmati 125. sztjkvben A I. 3. 10. 12. 22. 24. 27. sorsz. a. foglalt ingatlanból Biró Istvánt 1/2 részben illető jutalékra 409 frtban az ottani 377. sz. tjkvben Biró András és Biró István tulajdonául bejegyzett I. 1. 4. sorsz. ingatlanokra pedig 190 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor Füzes-Gyarmat község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 40 frt 90 kr. és 19 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ipolyság, 1896. március 14-én.

Kir. törv. telekkvi. hatóság.

Zubovich
kir. törvényszéki biró.

516. 1896. tk. sz.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyi minister 1894. évi november hó 19-én 45476 sz. a. elrendelte, hogy a vámosmikolai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatósághoz tartozó Szob község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cikkekben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban, a telekkönyvi bejegyzések helyesbitése fogantatosítassék.

E czélból a helyszini eljárás a nevezett községben 1896. évi július hó 13-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. mindazok a kik a telekjegyzőkönyben elő forduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

2. mindazok, a kik valamely ingantlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15. 18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. és 9.§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illelélengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyébb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert elen esetben a bélyegmentesség kedvezményeitől elesnek.

Kir járás bíróság mint telekkönyvi hatóság Vámos-mikolán 1896. június hó 4-én.

Markovich Jenő
kir. jbiró.

1-3

sal ápoljuk. Gyermekünk — nem di-
csőretképen mondom — egy szót sem
tudnak németül. Templomunkban magyar
egyházi szónoklatok tartatnak. Társalgási
nyelvünk egyedül és kizárólag magyar.
Óreinktől egy szemernyi jó akarat
mellett abstrahálni kell. Hát ugyan
kérem alázattal, honnan veszi cikkirő
ur ezt a vádat? Talán a Galiciából ide
szakadt és édes hazánk területén már
csak szórványosan mutatkozó kattános
hitrokonainknak velünk egy mértékkel
mérni méltányosan még sem lehet.

Még tarthatlanabb a vád az összes
magyar zsidóságra nézve mellőzve min-
den lokális vonatkozást. (Itt észreve-
szem, hogy azon fentebb tett kijelen-
tésemet, miszerint a vádra csak any-
nyiban kívánok reflektálni, a mennyi-
ben az saját hitközségemre vonatkozik,
be nem tartom. No de reményelem, hogy
az igen tisztelt cikkirő ur ezt a kis
következetlenségemet meg fogja bocsá-
tani.) A magyar zsidóság magyaroso-
dása az egész ország területén két év-
tized óta bámutatos mérveket öltött. Zsi-
dó kulturintézményeink, első sorban
iskoláink nemzetiséglakta vidékeken a
magyar nyelvnek és a nemzeti s hazafias
iránynak valóságos védőbástyái. Jól tudja
ezt a kórmány és nagy megelégedé-
sünkre és lelki megnyugvásunkra szol-
gált annak nem egy ízben történt el-
ismerése az egész elfogulatlan magyar
sajtó részéről. Nem tagadhatja a t. cikk-
irő ur, hogy a magyar tudomány és
irodalom számos kitünősége zsidó, még
pedig oly zsidók, a kik nem csak hogy
vagyonukat nem adták érte, ha mint
Heinenak cikkirő ur által idézett Gum-
pelinó bankárja eltagadhatnák, hogy
valaha zsidók voltak; hanem olyanok,
kik büszkén vallják magukat zsidóknak,
oly vallás követőinek, a mely vallás az
első monoteista vallás, mely szülőanyja
volt a keresztény hitnek, mely vallás első-
nek azt tanította: szeresd felebarátodat
mint tenmagadat, mely vallás igen is e-

gyike a legideálisabb vallásoknak és nem
mint az ugyancsak cikkirő ur által idé-
zett Hirsch-Hiacintusz véli: szerencsétlen-
ség.)*

Cikkem szűk kerete nem engedi, —
bármennyire kínálkozó az alkalom, —
hogy a felületesen odadobott vád merő
tarthatlanságát továbbra is bizonyítsam.

Kegyes engedelmével a t. cikkirő ur-
nak áttérek már mostan azon kifogá-
sára, hogy a magyar zsidó „névben
sem formálódott át kellőképen ma-
gyarrá.“

No hát, t. cikkirő ur ezzel a váddal
már csakugyan elveti a súlykot. A
statisztika a magyar zsidóságnak meg

*) Mellesleg megjegyzem, hogy mi zsidók
sem Gumpelinót, sem annak szolgáját Hirsch-
Hiacintust nem vehetjük komolyabb számban
mint maga Heine az ő remek „Die Bäder
von Lucca“ című olaszországi utleírásában.
„Marchese Cristoforo di Gumpelino ein Pair
unseres Narrenreiches — besitzt die Sucht
alle Narrheiten der Zeit in sich aufzuneh-
men.“ Így mutatja be Heine az ő kétségki-
vül remek alakját, a ki duleineájának tül-
pánt küld ezzel az üzenettel:

Die Tulpe ist unter den Blumen,
Was unter den Käsen der Strachino,
Doch mehr als Blumen und Käse
Verehrt Dich Gumpelino!

Hirsch, a zsidó szolga, a ki a zsidó val-
lást, Heine szerint az ő zsidó vallást sze-
rencsétlenségnek tartja, „átformálódik“ Hia-
cintusszá. „Hiacintusz, kollektor, operator
és taxator“ mennyivel jobban hangzik ez
mint „Hirsch“ — így dicsekszik Hiacintusz
és az az előnye is van, hogy a pecsétjén
megmaradhat a H betű. Egyébként ha Hirsch-
Hiacintusz ily megsemmisítő kritikát mond
a zsidó vallásról, hát bizony ugyanakkor sem
a katolikus, sem a protestáns vallásról sem
szól valami tüneményes reverenciával. Ez
ki nem kerülhetne figyelmét a t. cikkirő ur-
nak, a kinek az említett utleírás elolvasása
és a Gumpelinó és Hiacintusz alakja bizo-
nyára nagy lelki élvezetet nyújtott.

A honti bandérium.

Ujságírói kötelességünknek felelünk
csak meg, midőn a bandériumról írni a-
karunk. Ezt sem a jelen, (mert hisz önök
k. olvasóim mind ott voltak) hanem a —
jövő kedvéért. Mert, ha egy két század
mulva akad egy megyei Szinnyei bácsink,
a ki kedvét leli a régi ujságok felkutatá-
sában, mit szólna hozzá, hogy az akkori
megyei lap egy szóval sem emlékezett
meg a bandériumról, illetve a bandérium
honti csoportjáról.

Pedig mondhatom felesleges és a mel-
lett igen háladatlan munkát végzek. Mert
ki bírná azt a fenséges látványt csak meg-
közelítőleg is leírni? Irhatna az ember
Jókai tollával, csak halvány kép lenne az
az igazihoz képest.

— Pompás, nagyszerű, gyönyörű! —
ilyféle szavakat hallott az ember maga
körüli a világ számos nyelvén. És hogy a
esodálkozóknak az a része, — a kik, mint
mondani szokás „egész oda voltak“ — a
külföldiekből került ki, az nagyon termé-
szetes, mert ily fényt, ily pompát, gaz-
dagságot, ily izlést lovakban és lószér-
számokban, diszruhákban és ékszerekben
csak a magyar tud kifejtteni.

éppenséggel lehetetlen mérvű névmagya-
rosításairól teszen megdönthetetlen tanu-
bizonyosságot. Vagy azt tartja az igen
tisztelt cikkirő ur a „névben való kel-
lőképeni magyarrá átformálódásnak,“
ha nagy Magyarország valamennyi
Veiszja egyszerre és tüstént Vajdává
vedlik? Figyelemmel kíséri-e a cikk-
irő ur a névmagyarosítások arányát a
nem zsidó telekezetűeknél is? Ezekkel
szemben, helyesebben ezekhez viszonyít-
va is azt állítani, hogy a magyar zsi-
dó makacsan ragaszkodik idegen hang-
zásu nevéhez már csakugyan nem le-
het. Különben a névmagyarosodás ténye
nem lehet és nem szabad, hogy a haza-
fiaság és a hazafias érzület, vagy hogy
cikkirő urat idézzem, „a kellőképeni ma-
gyarrá átformálódás“ kriteriuma legyen.
Városunk nem zsidó lakóinak köztudo-
másulag tucatszámra vannak tösgyökere-
s germán, tót és szerb hangzású nevei.
Vajjon kinek jutna eszébe ezen nem
tagadható körülményből azt következtet-
ni, hogy városunk ezen germán, tót
és szerb névvel bíró, hozzáteszem in-
telligens, sőt legintelligensebb lakói még
kellőképen nem formálódtak át ma-
gyarrá! Kérem tisztelettel Wekerle
Magyarország legzseniálisabb és egyik
legmagyarabb állam férfia marad mint
Wekerle is, azt pedig senki sem ál-
lithatja, hogy Visontai Soma jobb ha-
zafi, vagy mondjuk jobban „átformá-
lódott magyar“ mint Friedmann Ber-
nát. Talán nem megyen cikkem komoly-
ságának rovására, ha Seifensteiner Sa-
lamon bon motját elmondom: Seifen-
steiner Salamon bátyánk egy ízben fel-
vív a Szappankövi diszes magyar ne-
vete, ekként szóla: Nu, de mostand sen-
ki se nem merészelje tülemtől oztot
kérdezni: hojd hittük mogdt ozeült.

Örömmel emelem ki, hogy a tisztelt
cikkirő cikkének vannak egyes részei,
melyeknek elolvasása jól esett lelkem-
nek, és melyeknek minden egyes szava
hitközségünk minden tagjában a legé-
lénkebb viszhangra talált. Igenis, na-

De hát minket most első sorban és fő-
leg a hontiak érdekelnek. Oh annyiszor
szidom vármegyémet, megrovom közönyöt
irodalom és művészet és minden nemesebb
eszme iránt. Nem lelkesít minket semmi.
A politika az egyedüli a mi érdekel. En-
nek harcában fogyasztjuk erőnket. Oh
annyiszor szidom vármegyémet, de azért
— szeretem. Ha valahol a kiállításban va-
lami honti ember által kiállított dologra
bukkanok, az már nekem mindjárt tetszik.
A sági iparosok „sand laufer“ jút nem
adnám oda Kölber diszkoesijáért! A vá-
mosmikolai uradalmi bérnökség hizott ök-
rei voltak a legkövőbbek, a legnagyobb-
bak, a legnagyobbak az egész állat-
kiállításban — az én szemembe. A nagy-
marosi pozsgót nem adom Steidsickért,
Mummért!

Hogyne lestem volna szivszorongva a
hódoló felvonulásban a — hontiak eso-
portját! Ellovagolhatott előttem a bel-
ügyminiszter, parádézhattak a fővárosi
banderisták mindjárt legelől, jöhettek a
bácskák szép főispánjukkal, az esztergo-
miak páncél ingjükben, a fohérmegyeiek
párducacagányos mentőjükben, Gömör,
Heves daliás csapatja elvonulhatott előt-
tom, én már mindég — a hontiakat les-
tem.

Filozoféma.

Fut az idő, tűnnek az évek...

Takó, unott nekem az élet.

És sirba térek meg ma-holnap...

De ott is csak szeretni foglak.

És ajkamon alig hogy csüngtél,

Ényém se voltál szóke tündér,

Még nem pihentél karjaimban —

De azt hiszem, jobb is, hogy így van.

Szomorú álmaim ködében

Meg-megjelensz gyárforta nekem,

S rérem emészti, hozzá lázba

Jező szerelmem lángolása.

Egy csókodt épdedre, égre

Száll sőhajom a semmiségbe,

Érők szomjuság, gyötör, éget,

S nem tudlak feledni téged.

Ha boldog lettem volna véled

Talán már alig ismernélek,

S ha meglátnók egymást az utcán,

Tán már a nevedet se tudnám.

PIERÓ.

kárius fogadtatására a megyei tisztikar és az uradalmi tisztség testületileg jelent meg.

— **A nemzetközi atlétaviadalon** a múlt héten Szokolay Lajos megyénk ismert atlétája ismét kitüntette magát. A 120 yardos gátversenyben Godfrey Shaw a „London Athletic Club” híres tagjával szemben (17 m. perc) másodiknak érkezett be (19. m. perc).

— **Záró ünnep.** Polgári leányiskolánkban az évszázó vizsgákat szombaton fejezték be, és ma délután négy órakor tartják meg a szokott értékes műsorral a záróünnepet, melynek azt hisszük előkelő közönség lesz a hallgatósága.

— **A dalegylet juniálisa** iránt mulatságkedvelő közönségünk oly élénk érdeklődést tanusít, mely előre is a legszebb sikerrel kecsegteti a dalegylet jőnevű cégét. A rendezőség lapunk révén bocsátja közközre a hirt, hogy az idő maliciája sem árthat a mulatságnak, mert alkalmatlan idő esetén az a városház termeiben okvetlenül meg lesz tartva. Sőt megsugjuk azt az öszszesküvést is, hogy a hűvös éjszaka beálltával a táncot a fiatalság lankadatlan kedvvel fogja folytatni a városházán szép szőke hajnalig.

— **Asszony tanárok.** Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter az országos középiskolai tanárvizsgáló bizottság elnökéhez rendeletet intézett, melyben értesíti, hogy azon nők, a kiket az ő engedélyével vesznek föl felsőbb tanintézetbe, épp oly feltétel mellett bocsátandók a középiskolai tanári vizsgálatra, mint a férfiak a tanárvizsgáló szabályzat intézkedései velük szemben is egész terjedelmükben alkalmazandók. A miniszter rendeletében megjegyzi még, hogy a nők tanári vizsgálatain semmitéle enyhébb elbírálásnak vagy könnyítésnek helye nincs.

Szintén ez alkalomra készült, egészen új diszruhában, szép lovakon vett részt a bandériumban végül a legfiatalabb generáció három előkelő tagja, úgy mint báró Nyáry Alfonz, Somogyi Béla és Forster Gyula.

Hogy br. Nyáry Alfonz is — ki tartalékos lovas tiszthelyettes — valamint a másik kettő nem csak fényes ruházatjokkal, de huszáros magatartásukkal is kitűntek, azt el kell ismerni. Báró Nyáry diszruhája: vörös bársony mente barna prémmel, arany zsinórzattal; fehér selyem atilla, vörös selyem nadrág, vörös kucsma sastollal volt.

Somogyi Béla mohzöld bársony mentőjében barna prémmel, arany zsinórzattal, tengerzöld atillájában, vörös nadrágjában és zöld kucsmaival a fején igen jól nézett ki. Méltón sorakozott a többi igazán disztes ruhához Forster Gyula pazar színözös diszruhája is, a mely vörös bársony mentőből barna prémmel, arany zsinórzattal; fehér atillából, vörös selyem nadrágból és vörös kucsmaiból kócsag tollal állott.

Ezen fényes diszruhákat a különböző színű és aranyba foglalt ékkövek tették azután igazán értékesökké.

Az együvé tartózkodásigot pedig jelezte

Irodalom.

MUNKÁCSY KÁLMÁN.

Szerkesztőkollégánk, Munkácsy Kálmán kedves barátunk, az *Esztergom és Vidéke* szerkesztője augusztus havában *»Egy kis leány írómappájából«* cím alatt egy regényt bocsát az olvasóközönség kezére. Munkácsy Kálmán a fiatal nemzedék egyik oszlopos tagja, és pompás tollából olvasóink is sok élvezetes dolgot olvastak, úgy, hogy reméljük azt, hogy új művét is sietni fognak megszerezni. A mű ára 2 frt, melyre előjegyzést lapunk szerkesztője is elfogad. Adjuk egészben az érdekes előfizetési felhívást:

Egy kis leány írómappájából.

Mindenekelőtt beismerem, hogy egy kis indiskréciót akarok elkövetni. A napokban nyitva találtam egy szép leányismerősöm filigrán íróasztalát és be kell vallanom vétkemet: kutatni kezdettem benne. És a kezembe akadt egy lila szalaggal átkötött illatos kis esomag, a melyet hosszú könyörgés után volt csak szabad átböngészniem.

Egy kis leánynak, — azóta boldog asszonykának — levelezése volt az, olyan levelezés, amely egy egyszerű, de bájos, idillikus, tiszta szerelem keletkezését, fejlődését tartalmazza, a közvetlenség meggyőző hangján előadva. Annyira meghatott ez az apró gyöngybetűkkel megírott történet, hogy nem tudom megállani, bármily indiszkrétnak is fog a levelek írónöje tartani: önökkel is közlöm azt.

Ugy fogom bemutatni önöknek, ahogy én olvastam. A nyolc hosszú levelet olyan zöld Mignon-levélpapíron, olyan stylusban, ahogy azokat a szőke Birike megírta, bemutatom facsimile-ben az ő két levelezőlapját, a peregi „táncószoru“ lóherleves tánerendjét a ceruzás, érdekes megjegyzésekkel együtt, az ujjongó táviratot, a melyet egy rózsaszínű napon küldött a

az egy forma csabrag. A büszkén lépdelő lovak hátát vörös takaró ezüst paszomántal és rojttal fedte be; a kantár szintén vörös volt ezüst csillagokkal; ezüst háló diszíté ezenkívül a lovak fejét és a nyakról, félholdból fehér-vörös lószőr disz lógot le.

Az összbenyomás nagyon kielégítő, érdekes és festői volt. És hogy a hontiak csoportja — melynek feltűnni részint az egyes főúri lovasok mellett, részint az egyes vármegyék nagy számu és egyforma diszruhás csoportja mellett igen nehéz volt — mégis érdeklődés tárgya volt mutatja azon lelkesült éljenzés is a melylyel a néző közönség a mi daliás banderistáinkat mindenütt fogadta. De azért senkinek sem tetszettek úgy ők mint nekünk — hontiaknak. Elismerjük, hogy voltak ott a menetben drága kincseket érő ékszerekkel megrakott diszruhás lovasok, elismerjük, hogy voltak vármegyék, melyek tiszerte nagyobb számu csoporttal vonultak fel, elismerjük, hogy voltak festőibb csoportok, szebb lovak, de hiába azért nekünk mégis csak — a hontiak tetszettek legjobban.

barátnőjének, — és végül . . . végül, a levelezés point-jét: az aranszegélyű előjegyzési kártyát. S be fogom mutatni önöknek aranypajzsos, kapesos csinos kis bőr írómappájában, amilyenben az én szép leányismerősöm őrizi (bár kissé hanyagul) Biri barátnője sorait.

Akik érdeklődnek egy megtörtént novella, Pereg társadalmi élete, Birike szerelme s boldogsága iránt, küldjenek *»Julius«* r-ig két forintot, esetleg megrendelést az *»Esztergom és Vidéke«* kiadóhivatalába Esztergomba. Augusztus 20-án közükben lesz az egész indiszkrét gyűjtemény, a mely a legnagyobb nyomdai díszszel és eleganciával lesz kiállítva.

Hogy a gyűjtemény nem apokrif, kezesseget vállal érte:

Esztergom, május 30.

Munkácsy Kálmán.

ARANY PORZÓ.

Egy nő, a ki a kezét szívére teszi, nem dobhatja az első követ a másikra.

*

Egy ugyanazon asszony ura és szeretője nem ugyanazt az asszonyt ismerik.

*

Az élet egy gonosz, kacér asszony, ki boszút áll azon, aki karjaiba dobja magát.

*

Kétségkívül létezik plátói szerelem, de csak a házastársak közt.

*

Az utolsó szerelem után következik még egy utolsó előtti.

*

Az asszony a biblia szerint az utolsó dolog, a mit isten megteremtett. Szombaton este teremthette. Érezni rajta a fáradtságot.

*

Közgazdaság.

A trieszti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) múlt hó 29-én tartott 64-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1895. évi mérlegek. Az előttünk fekvő igen terjedelmes zárszámadás 54 oldalra terjed és számos rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz. A mérlegek valamint a nyereség és veszteség számlák már az 1896. március 7-iki osztr. miniszteri rendelet értelmében vannak felállítva.

Az évi jelentésből látjuk, hogy az életbiztosítási osztály díjtartaléka 1895. évi december 31-én 3.519,101 forint 41 krral 45.231,976. frt 76 krra emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 177.718,755 frt 13 krt tettek ki, míg az év folyamán bevett díjak 7.402,467 frt 03 krra rugtak.

A tűz- és szállítmánybiztosítási ágakban a díj és es illetékbevételek 10.435,513 frt 31 kr. volt, miből 3.058,827 frt 06 kr., mint kártartalék, minden tehertől menten a jövő évre viteleztetett át. A jövő években esedékesé váló díjkötelezvények összege 31.142,823 forint 66 krra emelkedett.

Károkkért a társaság 1895-ben 9.218,277

gyon helyesen mondja a cikkíró ur, a magyar nemzet lovagias és nemes nemzet. *Ó, mi ezt nagyon jól tudjuk és honoráljuk is.* A recepcionális törvényjavaslat szentesítése örömteljes alkalmul szolgált a legkisebb magyar zsidó hitközségnek is, hogy közgyűlésen hálatelt szívvel jegyzőkönyvileg megörökítse a magyar törvényhozás e nemes tényét. Elismerjük hálatelt szívvel, hogy Magyarországon a sötét reakció nem talált termékeny talajra, hogy Magyarország az ő zsidóit a szabadság minden áldásaiban részesítette akkor, mikor Európa más „kulturállamaiban“ a türelmetlenség és fajgyűlölet a legféltlenebb orgiákat üli.

De a magyar zsidó mindenek felett *háladatos is* édes hazája iránt. Háladatos azzal, hogy igenis *teljesen magyar*, hogy *erős a nemzeti érzése, megvesztegethellen a hazaszeretete és legbiztosabb erőssége a magyarságnak.* Háladatos azzal, hogy a magyarság léteért, nemzeti léteért való harcában *ott találják a zsidókat és ott is fogják találni minden időben. Isten minket úgy segítjen!*

Mi azt tartjuk, hogy a t. cikkíró ur azon felhívásának, hogy méltón járuljunk ezredévi ünnepeinkhez *legjobban és leghelyesebben* illetétképen teszünk eleget.

Béke velünk!

A tekintetes szerkesztő ur őszinte tisztelője

Ipolysg, 1896. június 12.

Himmler Sándor dr.

Innen—Onnan.

— Karcolatok. —

Óváry Ferenc veszprémmegyei képviselő, választókerületéből néhány száz embert felvitt a kiállítás megtekintésére. Képviselőink kérdést intéztek kerületeik oszlopos embereihez, hogy nagy-e a lel-

S midőn már messziről megpillantottam piros zászlókat, örömmujongva, lelkesülten felkiáltottam:

— *Éljen Hontvármegye! Éljenek a honti banderisták!*

Dicséretére legyen mondva honti banderistáinknak és a mi büszkeségünkre is, hogy nem csak hogy szégyent nem vallottunk, de általános feltűnést okozott a hontiak kisdéd, de diszes csoportja.

A csapatot Ivánka László vezette. Talán nem küld senki szekundánsokat a nyakamba (valóban nagy szerenése lenne, amit nem is merek reményleni) ha azon véleményt nyilvánítani bátorodom, (a mely véleményben mások is osztoznak) hogy Ivánka László volt a legszebb a bandériumban. (Természetesen az izlés különböző lévén, bizonyosan akadt a bandérium minden tagjának egy-egy imádója, a ki őt Ivánka Lászlónál még szebbnek tartotta) Hogy a lovat gyönyörűen ülte, azt mint volt és újra reaktívált huszártisztától mindenki magától értetődőnek fogja találni.

Két, a megye színeibe öltözött csatlós vezette szép lovát. Jobb kezében a *vármegye új zászlója*: vörös selyem brokát, ezüst rojtjal és bojtjal, fehér nyél, ezüst

kesedés náluk a kiállítás iránt és hogy fogadnának egy — képviselői bugyellárisból eszközölt lezónázást a fővárosba?

A kortések válasza oda *lukadt* ki, hogy a választók zöme *kíván* kalauzoltatni képviselőjüket által és igen szívesen tenne egy kis *nyári* kirándulást a kiállítás megtekintésére.

*

A lapok előre jelezték, hogy a tömeges kitüntetések a hivatalos lap június 9-iki számában lesznek bent. Egy rendjel lesipuskás barátunk az nap már kora reggel az alispáni hivatalban volt és izgatottan várta — (oh de hiába várta!) — a hivatalos lapot.

*

Majd minden vármegyének volt szülötte a kitüntetettek között, csak Hontnak nem. Méltányos is, hogy csak egy legyen képviselve a kitüntetettek között, mint a hogy képviselve van a vármegye — a kiállításon.

*

Egy honti szereplő ur sétál egy barátjával a kiállítás területén és midőn pavillonból pavillonba mennek, a hontinak sűrű szemrehányást kell hallgatni barátjától azon közöny miatt, a mollyel a hontiak a kiállítás eszméjét fogadták.

— *Sehol, sehol honti kiállító!* — kiált fel hontink barátja.

És belépnek újra egy pavillonba, a mikor ezt mondják megyebelinknek:

— *De itt már csak kiállító vagy!*

A honti ur hirtelen felüti fejét, megnézendi, hogy hol is vannak, de hamar lecsüngesztí, mert a plakátról ezt olvassa le: *„Zöldség kiállítás“*

*

Egy banderistánk úgy el volt foglalva a lovaglás gondolatával és annyira szíven viselte a bandérium sikerét, hogy egy héttel előbb nem lehetett vele másról mint a bandériumról beszélni, annyira, hogy a fővárosban még a bemutatkozást is így eszközölte:

— *Én X. Y. — banderista vagyok.*

*

lándsza: a zászló egyik oldalán himzett szűz Mária e felirattal: *Patrona regni Hunzariae.* A másik oldalán a vármegye cimere e fölirattal: *Comitatus Hontensis.* *Ivánka László* diszruhája: buzavirágkék bársony mente, arany zsinórzattal, prém nélkül, az attila arany szövet, a nadrág szürke selyemből, a kuesma kékbársony közepén arany szövet darutollal és a esizma arany lakk volt.

Sántha Béla, ki egy szürke esikón ült merészen, egy csatlós által vezetve, zárta be a csapatot. Hogy *Sántha Béla*, ki a lóspont minden nemét már gyermek-kora óta üzi, szintén kitűnően ülte meg a lovát, azt mindenki elképzei magának. Azok közé az érdekes alakok közé tartozik, a kik lovon még csak nyerhetnek a hölgyek szemébe. Ujjonnan, ez alkalomra készített diszruhája volt: világos kék bársony mente barna prémmel, arany zsinórzattal; vadgalamb szürke atilla, vörös selyem nadrág, kék bársony kuesma sastollal. Az ékszerdisz igen szép türkisz.

Totovits Kálmán-nak lova nyugodtan viselte magát, semmi baja sem volt vele és így alkalma nyílt Totovitsnak saját személyét jobban érvényesíthetni.

A legnagyobb dicséret róá nézve, hogy

Ivánka Pista egy remekül megírt cikkben szörnyűközik Kovács főorvosunk azon aggályán, hogy lehetnek olyan akatolikusok, kik csak azért nem áldoznak a kórház javára, mert abban apácák fognak mint betegápolók — működni. A kik csak *azért* nem akadoznak, higgyék el nekem, nem adnának azok még egy fillért akkor se, ha mindjárt — *saját valóságbeli főpapjaik* ápolnák is ott a szenvedő emberiséget.

*

Megyénkben egyébiránt most eléggé nyomottak a kedélyek. Az Isten nem ad esőt. Ehhez a nagy esapáshoz hozzá jött a még nagyobb esapás, hogy megyénknek a — *rendjeleső*-ből sem jutott semmi.

*

A zsidóság vezeték neveinek megmagyarosítását sürgeti a „Honti Lapok.“ Bizony, ha ezt koresztül viszik, akkor igazán „*Uj ember*“-ek, „*Édes ember*“-ek, „*Nagy ember*“-ek és „*Arany ember*“-ek lesznek a mi tisztelt polgártársaink.

*

Az ünnepélyeket végig *észó derék hontiak* mindég a *Kommer* vendéglőben találkoztak a kiállítás területén. Egy bécsi ismerősünk, nem is hitt másképp minket, mikor egybesereglettünk — mint „*Kommer* Komitát“-nak.

FAGYOS SZENT.

A hétről.

— **Fogadó este a miniszterfőnél** *Bánffy* Dezső báró miniszterelnöknel mult csütörtökön fogadó este volt, melyen tőlünk *Nyáry* Béla báró országgyűlési képviselőt látta vendégül.

— **Bérmálás.** *Bolthizár* József érseki helynök mult héten megyénkben tartott bérmáló körutat. Junius 10-én *Szalka* községben bérmált meg 927 gyermeket, 11-én pedig *Kemencén* 1162 bérmalandót. Ez utóbbi helyen a vi-

magok a banderista urak elismerték, hogy igen jól nézett ki és nem csak hogy bevált közójük, hanem diszította is az egész csoportot. *Totovits* a következő diszruhába pompázott: megyszín bársony mente fekete prémmel és arany zsinórral vörös és arany színbe játszó atilla, türkisz-kék nadrág, megyszín kuesma, kócsagtollal, arany lakkos esizma.

ifj. Luczenbacher Pálnak köszönettel tartozunk, hogy ő — ha mindjárt a nagyszámú fővárosi bandériummal is lovagolhatott volna — a hontit választotta és ezáltal emelte ennek fényét. Hogy egy remek telivőren vett részt a menetben, azt elképzelhetjük, miután a nemes állat is, melyen ült, Mr. Wood jónévű istállójából került ki. Diszruhája: bordó bársony mente barna prémmel és arany sujtással; sárgaselyem atilla, a mentéhez hasonló színű selyemnadrág, arany lakkosizma, és vörös kuesma kócsagtollal.

Az államiakat *Soltész István* méltón képviselte. Büszke paripáján oly jól fessett, hogy őszinte örömünk tellett benne. Granát vörös bársony mentét barna prémmel, selyem zsinórzattal; szürke atillát, vörös nadrágot és ugyan oly színű kuesmát sastollal viselt.

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. Elemi- és baleset-biztosítási ág 1895.

BEVÉTEL.

KIADÁS.	forint		kr.		forint	forint		kr.	
	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
I. Kártérítések (a kár felvételi költségekkel együtt):									
1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	2712341	27							
2. Szállítványbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	607501	93							
3. Értékpapírok árfolyamtartaléka	183	24							
4. Kétes követelések tartaléka	143872	31	3463878	75					
II. Üzleti kiadások (levonva a viszontbiztosítók térítendőit):									
1. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	35016	44							
2. Jutalékok	852907	18	1704112	17					
3. Folyó igazgatási költségek	816098	55	380883	01					
4. Adók és illetékek									
III. Leírások és egyéb kiadások:									
1. Leírások kétes követelésekre	2609	76							
2. Egyéb kiadások: Járulékos és kamat a hivatlanok ellátási pénztárába	65995	21	68664	97					
IV. Tartalék függő károka:									
1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	345186	17							
2. Szállítványbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	285690	06							
3. Értékpapírok árfolyamtartaléka	420		682237	75					
4. Balesetbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	50941	52							
V. A biztosítási alapok állása a számadási év végén:									
1. Díjtartalék	2843653	39							
a) Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	215173	67							
b) Szállítványbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	111773	46	3170600	52					
c) Balesetbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	1312500	77							
2. Tökésített nyereségtartalék	1027514	77	2380014	77					
3. Értékpapírok árfolyamtartaléka	40000		833751	54					
4. Kétes követelések tartaléka			12690243	48					
VI. Évi üzleti nyereség									
Összesen:									

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási ág. (1895).

KIADÁS.	forint		kr.		forint	forint		kr.	
	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
I. Esedékes biztosítások és járadékok fizetése:									
1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	2415325	11							
2. Elelési esetére szóló biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	490460	92	3047697	71					
3. Járadékfizetések	141911	68							
II. Fizetések visszavásárolt kötvényekért, levonva a viszontbiztosítások részét									
1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét			704184	97					
2. Elelési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét			109830	78					
III. Üzleti kiadások (levonva a viszontbiztosítók térítendőit):									
1. Szervezési költségek (a folyó számlán teljesen törlesztve)	38622	89							
2. Szerzési költségek (törlesztve)	301885	24							
3. Folyó igazgatási költségek	549307	11							
4. Behajtási jutalékok	125317	16	1070482	92					
5. Orvosi költségek	55290	52	86768	51					
6. Adók és illetékek									
V. Leírások és egyéb kiadások: Leírások kétes követelésekre									
1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	269410	56							
2. Elelési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	201700	05	472876	44					
3. Járadékfizetések	1765	83							
VI. A biztosítási alapok állása a számadási év végén:									
1. Díjtartalék									
a) Haláles. szóló és vegy. bizt., lev. viszontbizt. részét	34503863	13							
b) Elelési biztosítások, lev. a viszontbizt. részét	5926253	39							
c) Járadékfizetések	1370481	80	41800508	56					
2. Díjtartó									
a) Haláles. szóló és vegy. bizt., lev. a viszontbizt. részét	3217133	44							
b) Elelési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét	214244	76	3431378	20					
3. Tökésített nyereségtartalék	1312500								
4. Értékpapírok árfolyamtartaléka	1254496	67							
5. Kétes követelések tartaléka	40000		48430377	80					
6. A biztosítottak osztalékajaja	301404	43	760142	92					
VIII. Évi üzleti nyereség									
Összesen:									

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1895. december 31-én.

VAGYON.

Folyó szám	A tétel neve	A		B		Összesen		Folyó szám	A tétel neve	A		B		Összesen	
		forint	kr.	forint	kr.	forint	kr.			forint	kr.	forint	kr.	forint	kr.
1	A részvényesek adóselevei a tőke be nem fizetett részéről	1837500		1837500		3675000		1	Alapítók	2625000		2625000		5250000	
2	Ingalan birtok			4365208	85	4365208	85	2	Tökésített nyereségtartalék	1312500		1312500		2625000	
3	a) Városi ingatlanok	1277600				1277600		3	Tartalékalap az értékpapírok árfolyam ingadozásának fedezésére	1027514	77	1254496	67	2282011	44
4	b) Mezőgazdasági birtokok	90682	56			90682	56	4	Tartalékalap kétes követelések fedezésére	40000		10000		80000	
5	Gazdasági termények			606716	76	606716	76	5	Díjtartó folyó biztosításokra az A mérlegben	317600	52			317600	52
6	Építés alatt álló intézeti ház Prágában			5036009	69	5036009	69	6	Díjtartó folyó biztosításokra a B mérlegben			41800598	56	41800598	56
7	a) Kölesönök a társaság életbizt. kötvényeire							7	Díjtartó a B mérlegben			3431378	20	3431378	20
8	b) Jelzálog által bizt., a felek halálakor felveendő tőkék			3000		3000		8	Tartalék függőben lévő kárfelelősekre	682237	75			682237	75
9	Kamatok jelzálogilag biztosított tőkék kölesönök ingatlanokra	80000		1988548	80	2068548	80	9	Tartalék az A mérlegben			472876	44	472876	44
10	Kölesönök értékpapírokra	113647	87			113647	87	10	Osztalékajaja az életbiztosításban nyeresémmel			591404	46	591404	46
11	Állam- és más értékpapírok	4302392	60	37889057	88	4194459	48	11	A hivatlanok ellátási pénztárában vagyona	718575	48			718575	48
12	Folyó kamatok	129202	54	223055	51	349858	05	12	Jelzálogintézetek						
13	Váltak a társaságban	253080	08			253080	08	13	Egyenleg a viszontbiztosítók számláján	769401	91			769401	91
14	Rendelkezésre álló pénzek hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál	1414422	06	125857	99	1540280	05	14	Egyenleg az intézet közkönyvi számláján	42531	09			42531	09
15	Készpénz és készlet az intézet igazgatóságánál és főkönyvénél	487426	36	24 22	72	461449	08	15	a) Hitelek különböző címeken	438730	63	179875	42	608606	05
16	Maradvány a viszontbiztosítók számláiból	378324	20	41065	89	420389	09	16	b) Letétek kezesség és bizt. síték gyanánt	1536321	25	1036125	83	2572447	10
17	Maradvány az A mérleg f. számlájából (L. Teher)			29472	06	1439015	92	17	A B mérleg folyó számlájának egyenlege	99277	80			99277	80
18	a) Adósság különböző címeken	206456	88	4589	16	271045	54	18	Gidoni alapítvány	5029	47			5029	47
19	b) Adósság jelzálog-kölesönökre hátr. kamatokkal	2000		21018	96	23018	96	19	Girard alapítvány	4977	50			4977	50
20	c) Letétek kezesség és bizt. síték gyanánt	1536321	27	1086125	83	2572447	10	20	Goldschmidt alapítvány	3000				3000	
21	d) Letétek kezesség és bizt. síték gyanánt	8000				3000		21	Besso József alapítvány	6000				6000	
22	e) Besso József alapítvány	6000				6000		22	Calabi R. alapítvány	3000				3000	
23	f) Calabi R. alapítvány	8000				8000		23	Evi üzleti nyereség	833751	54	760142	92	1593893	46
24	Bőtorzat és vasszekrények a társaság összes hivatalaiban, czégtáblák, papir- és nyomtatvány az összes raktárakban							24	Összesen:	15273449	73	53561567	90	68837017	63
25	Előlegezett jutalékok és szervezési költségek														
	Az 1895. december 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezvények értéke: frt 31142823,66														

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben. Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camillo, Baró Bruck Ottó, Romanin-Jacur Manó, Baró Morpurgo József, Segré V. A vezérigazgató: Richetti Odón.

Magyarország: vezérigazgató: HEGEDŰS SÁNDOR, igazgató-tanácsos: ROTT JÓZSEF, főnök. Az intézet hivatala és helyiségei Budapeston, Dorottya-utca 10. szám alatt, az intézet saját házában.

Bővebb zárszámadási jelentések az alanti főigazgatóknál kaphatók. Ugyanott felvilágosítások a legnagyobb készséggel adatnak és élet-, tűz-, szállítvány- és üvegbiztosítások az Assicurazioni Generali jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részv. társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. ált. baleset elleni biztosítótársaság számára a legelőnyösebb feltételek a legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el.

Az ipolysági főigazgató: Winter Sándor és fiai.

Nyomatott Neumann Jakab gyorsajatóján Ipolyságon.